

Oğlan ve Küçük Geko



Jane MEADOW

Oğlan ve Küçük Geko

Jane MEADOW



Leo arka bahçesini çok severdi. Her öğleden sonrasını orada geçirir, böcekleri, kuşları ve kertenkeleleri izlerdi. Güneşli bir gün, minik bir geko gözüne ilişti. Turuncu benekli, soluk yeşil renkteydi ve pürüzsüz duvara tırmanıverdi. Leo merak etti: 'Nasıl tutunuyor?' Not defterini çıkarıp yazdı: 'Geko tırmanıyor — gizem!'



Küçük gekonun kocaman kehribar rengi gözleri ve geniş parmakları vardı. Leo onun önce yavaş, sonra hızlı hareket ettiğini, sonra durduğunu izledi. Bir sineği kapıverdi! Leo güldü. 'Sen iyi bir avcısın,' dedi. Geko başını yana eğdi, sanki dinliyordu. Leo not defterine ayaklarının resmini çizdi. Bu muhteşem canlı hakkında daha çok şey öğrenmek istiyordu.



Okulda Leo, öğretmeni Bayan Park'a gekodan bahsetti. Öğretmeni gülümsedi, gümüş gözlükleri parladı. 'Gekolar büyüleyicidir,' dedi. 'Ayaklarında özel yastıkçıklar vardır.' Ona geko parmaklarının yakın çekim fotoğrafları olan bir kitap gösterdi. Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Minik tüyler!' diye fısıldadı. 'İşte böyle tutunuyorlar!' Bayan Park başını salladı. 'Belki bunun hakkında bir bilim projesi yapabilirsin.'



Leo en iyi arkadaşı Maya'yı bulmaya koştı. Maya sarı güneş tişörtüyle oynuyordu. 'Maya, tahmin et ne oldu? Bilim şenliği için geko ayaklarını inceleyeceğim!' Maya'nın aralıklı dişleriyle gülümsemesi belirdi. 'Harika! Yardım edebilir miyim?' El sıkıştılar. 'Biz geko bilim insanları olacağız,' dedi Leo. Maya güldü. 'Büyüteçimi getiririm!' Okuldan sonra Leo'nun evinde buluşmaya karar verdiler.



O akşam Leo duvarın yanında oturup gekoyu bekledi. Geko veranda lambasının yanında belirdi, güveleri avlıyordu. Leo parmaklarının küçük yelpazeler gibi açıldığını izledi. 'Bunlar senin tırmanma ayakkabıların,' diye fısıldadı. Ayakları dikkatlice çizdi. Geko kocaman gözlerini kırptı. Leo kendini onunla arkadaş gibi hissetti. Not defterine yazdı: 'Geko ayaklarında minik tüylü yastıkçıklar var.'



Ertesi gün Maya geldi. Çimenlerin üzerinde sessizce oturdular. Geko duvara tırmandı, sonra indi, sonra yana yürüdü. Maya şaşkınlıkla nefes aldı. 'Süper kahraman gibi!' Leo başını salladı. 'Ama tüyler nasıl çalışıyor?' diye sordu Maya. Leo açıkladı: 'Duvardaki minik tümsekçiklere tutunuyorlar.' Maya kafası karışmış göründü. 'Bir maket yapalım,' diye önerdi. Malzeme toplamaya koştular.



Leo ve Maya bir geko ayağı maketi yaptılar. Yastıkçık için sünger, minik tüyler için tüylü boru temizleyiciler kullandılar. 'Şimdi nasıl tutunduğunu gösterebiliriz,' dedi Leo. Maya parçaları birbirine yapıştırdı. 'Projemiz harika olacak!' Bütün öğleden sonra çalıştılar. Leo'nun annesi onlara limonata getirdi ve dağınık masalarına gülümsedi. Geko pencereden izliyordu.



Okulda Bayan Park sergilerini kurmalarına yardım etti. 'Gekoya karşı nazik olmayı unutmayın,' dedi. Leo başını salladı. Gekonun kendisini değil, fotoğrafını getirmişti. 'Doğaya saygı duyuyoruz,' dedi sınıfa. Maya ekledi: 'Dokunmadan izledik ve öğrendik.' Projelerinin büyük bir başlığı vardı: 'Gekolar Duvarlara Nasıl Tutunur?'



Bilim şenliği günü Leo'nun elleri terliyordu. Geko resminin olduğu afişinin yanında durdu. Çocuklar etrafında toplandı. 'Gekolar cama tırmanabilir!' dedi Leo. Maket ayağı gösterdi. 'Parmaklarındaki minik tüyler duvara tutunur.' Maya pürüzsüz bir tahta üzerinde süngerle gösterdi. 'Vay!' dedi bir oğlan. 'Tavana da tırmanabilirler mi?' Leo gülümsedi. 'Evet, tırmanabilirler!'



Şenlikten sonra Leo eve gitti ve geko arkadaşını kontrol etti. Duvardaydı, böcek avlıyordu. Leo ona dokunmadı; sadece izledi. Bu kadar çok şey öğrendiği için mutluydu. Not defterine yazdı: 'Gekolar özeldir. Onlardan öğrenebiliriz.' Geko gözlerini kırptı ve duvara tırmandı. Leo el sallayarak vedalaştı.



Leo'nun projesi bir kurdele kazandı. Ama en güzel kısmı öğrendiklerini paylaşmaktı. Sınıf arkadaşları gekolara nazik davranacaklarına söz verdiler. Maya dedi ki: 'Gekoların bu kadar harika olduğunu hiç bilmiyordum!' Leo gülümsedi. 'Onları korkutmayarak yardım edebiliriz.' Bayan Park omzuna dokundu. 'Hepimize doğaya nasıl saygı duyulacağını gösterdin.' Leo gurur duydu.



O gece Leo yatağında gekoyu düşündü. Doğayı anlamanın insanı ona daha çok önem vermeye yönelttiğini fark etti. İzlemeye ve öğrenmeye devam etmeye karar verdi. Belki bir dahaki sefere bahçedeki başka bir şeyi incelerdi. Ama şimdilik küçük geko arkadaşıyla mutluydu. Gülümseyerek uykuya daldı.



Ertesi sabah Leo gekoyu verandada gördü. Sanki ona başını sallıyordu. Leo fısıldadı: 'Bana öğrettiğin için teşekkürler.' Gekolar ve oğlanlar birbirlerine saygı duyduklarında dünyayı paylaşabileceklerini biliyordu. Okula koştu, Maya'ya yeni fikrini anlatmaya hazırdı: gekolara dost bir bahçe. Maya bunu çok severdi.



Okulda Leo ve Maya bir Geko Kulübü kurdular. Küçük canlılara zarar vermemek hakkında afişler yaptılar. Başka çocuklar da katıldı. Bayan Park, gekoların yemesi için böcek çeken çiçekler dikmelerine yardım etti. 'Gekolara yardım ediyoruz,' dedi Maya. Leo başını salladı. 'Onlar da zararlı böcekleri yiyerek bize yardım ediyor.' Duvardaki geko, kocaman kehribar gözleriyle onları izliyor gibiydi.



Haftalar geçti ve geko Leo'nun bahçesinde kaldı. Biraz büyüdü. Leo onun alışkanlıklarını bir günlüğe kaydetti. Gekoların nazik ve utangaç olduğunu öğrendi. Korkmadıkça ısırılmazlardı. Leo arkadaşlarına gekoların yanında sakin olmayı öğretti. Hepsi küçük canlıya saygı duymayı öğrendi. Bu, doğaya olan sevgilerinin simgesi oldu.



Bir akşam Leo verandada oturdu. Geko onun eline tırmandı! Leo nefesini tuttu. Minik ayakları gıdıklıyordu. 'Merhaba, arkadaş,' diye fısıldadı. Geko ona baktı, sonra duvara atladı. Leo aralarında güven oluştuğunu biliyordu. Maya'ya anlatmaya koştu. 'Geko beni tutmama izin verdi!' Maya sevinçle bağırdı. 'Çünkü sen nazıksın.' Leo gülümsedi. Oğlanı ve küçük gekoyu hep hatırlayacaktı.